

Zařadte následující textové ukázky do některého z níže uvedených žánrů.

apokryf, autobiografie, epithalamium, balada, idyla, epigram, komedie, epos, epyllion, gnóma (sentence), sonet, historiografie, povídka, intimní lyrika, legenda, tragédie, román, idyla

1. *amicus certus de re incerta cernitur (ve věci nejisté pozná se jistý přítel*
2. *Dávno už tomu, co sosny, jež zrodilo Pélia témě,
snesly se do jasných neptunských vln a pluly – dí pověst –
v kraj, kde Fásidu valí se proud, v říš Aiéta krále.
Vybraní junáci totiž, vojsk argejských výkvět a jádro,
toužice zlaté rouno z niv kolchidských přivezti nazpět,
mořskou přeletět sláň si troufali na hbité lodi*
3. *Sám své verše nevydáváš
mé však tupíš hrubě
Bud' nám ukaž, co ty umíš
či dej pokoj hubě.*
4. *Sám nevím, vykonám-li nějaké záslužné dílo tím, že vypíšu od prvopočátku města
dějiny národa římského. Ale ani kdybych si tím byl jist, neměl bych odvahu to tvrdit.*
5. *Ježíš řekl: Člověk, který hledá, ať nepřestává hledat, dokud nenajde. Když najde, bude
otřesen, a jakmile bude otřesen, bude se divit a stane se králem veškerenstva.*
6. *O hněvu Péléovce, ó bohyně, Achilla zpívej,
přičině běd, jenž bez počtu ztrát byl Danaům zdrojem

O muži zchytralém, Múso, mi vypravuj, který se mnoho,
mnoho byl nabloudil světem, když posvátnou vyvrátil Tróju*
7. *Na koho myslil si
hlas věštby z delfských skal?
Kdo – hrůzo hrůzoucí –
ten zločin vykonal?
Ať prchá ted' s větrem o závod pryč,
jde za ním sám Apollón, Diův syn,
má v ruce blesk boží, blesk – ohnivý bič
a za sebou Litice – mstitelky vin.*

8. *Pohnul se obraz na stěně –
i vzkřikla panna zděšeně;
lampa, co temně hořela,
prskla a zhasla docela.
Možná, žeť větru tažení
možná i – zlé že znamení.*
9. *Tityre, ty si tu hoviš pod košatou korunou buku,
z tenké pišťaly loudíš píseň pastýřské múzy.
A já otcovskou zemi opouštím, lučiny sladké.
Z vlasti, Tityre, prchám. Ty pěkně rozložen v stínu
lesní ozvěnu učíš opěvovat Amaryllidu.*
10. *Na samém počátku díla sbor Mus já nejprve vzývám,
s výšiny Helikónu by vstoupil do mého nitra,
na klíně na destičky když novou píseň chci napsat,
mocnou jsa poháněn touhou, všech lidí smrtelných uším
zvěstovat nesmírný zápas a bouřlivé Area dilo.
Kterak že s žabami myši se v chrabrému utkaly boji,
Gigantů ze země vzešlých si za vzor berouce činy.*
11. *Mou snahou je pokusit se uvést na správnou míru názory lidí, které si utvořili o mém osudu. Jedni dokazují, že jsem nejšťastnější z lidí, poněvadž mé projevy vyvolávají mohutný potlesk, druzí zase si myslí, že jsem ze všech žijících největší chudák, protože mne neustále postihují rány a utrpení.*
12. *Bylo to za časů, kdy že zezlo vlády v Římské říši pevně třímal Traianus a kdy byl celý svět napaden běsem pohanství, když se na předním místě seznam u vojenských archontů vyjímal slavný velitel Eustathios, zvaný tehdy ještě Plakidas.*
13. *Často sa vracaj a undášaj ma, l'úbostný cit,
vrát' sa a zmocni sa ma,
stratená pamät môjho tela,
vyblednutá spomienka mojej krvi,
vrát' sa*